

Til Rondefolkets Herskab

Ásmegin

I begsorte Fieldkamre bløde, hvor Myriader af Øine vil gløde
over kristenblodig Hold forkunn til hin vordende Sod og Sø
Bragt til Rondefolkets Herskab, saa mellem Afaat og Troldskab,
stiller Aases Enbaarne hen om at ægte Trolddrottins fagreste Mø

I utaaalelige flærrende Hyl, qvinende Jammer,
hungrende Troldbørn legende ham rammer:
"Flærr ham, bid ham, skiær ham, riv ham,
lav os bryde disse skrøbelige Ribben an!"

Fra Bjergthronen vældig fornemmer
De fortrolige Broses kløgtige Tale:
"Forhenværende Drot nu attraar efter en
thi vaares beslaatte Æt at se til
Der er intet Skilnad mellem Trold og Mand,
skal Søn prud bære Hale,
med de Tilsagn skiænkes min Datter
og halve Troldriget i medgift dertil;

Hvad udenfor Rondernes Grænser, sværg De aldrig mere enser,
thi at kræve min Datters Gunst Dagslys væmmelig skal De sky
Blivende Herre over min Flok; Peer, vær Dem selv - nok!
Skiære Dem i Øiet skiævt saa alt Dem gildt tykkes i dunkel Vy"

"Drukken Galmands Snak; at flærre Øiet et Hak,
intet længer begiærende at raa over et Troldpak"
"Min Peer, forsøm mig dog ei, thi før Aaret lier
med Eders daarende Attraa mit Nors Far De bliver"

"Løgn!
Aabne Rondeporten, slipp mig hen ud!
Løgnagtig er Førkiens utaaalelige Sut"

I Broses brændende infame Foragt
over Hvad der Peer dog haver sagt,
for tusind hungrende Troldbørn
ham ubønhørlig saa bliver bragt:

"Flærr ham, bid ham, skiær ham, riv ham,
kast hans skrøbelige Skrot inn i Bjergvæg!"